

Sygn. akt V ACo 75/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach, Wydział V Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Olga Gornowicz – Owczarek

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2017 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...)Spółki Akcyjnej

w W.

z udziałem S. C.

o stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego

postanawia:

1) nadać klauzulę wykonalności wyrokowi (...) Sądu Polubownego (...) Sp. z o.o. w Ł. z dnia 3 sierpnia 2017 r., sygn. 42/2017

w zakresie odsetek zasądzonych w pkt 1 tego wyroku oraz w zakresie pkt 2, tj. kosztów postępowania przed sądem polubownym;

2) umorzyć postępowanie w przedmiocie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności wyrokowi(...) Sądu polubownego prowadzonego przez (...) Sp. z o.o. w Ł. z dnia 3 sierpnia 2017 r., sygn. 42/2017 w zakresie dotyczącym należności głównej zasądzonej w pkt 1 wyroku sądu polubownego;

3) oddalić wniosek wnioskodawcy o zasądzenie kosztów postępowania o stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego.

Sygn. akt V ACo 75/17

UZASADNIENIE

(...) S.A. w W. złożył wniosek o stwierdzenie wykonalności wyroku (...) Sądu Polubownego prowadzonego przez (...) Sp. z o.o. w Ł. z dnia 3 sierpnia 2017 r.,

sygn. 42/2017, poprzez nadanie mu klauzuli wykonalności w całości. Wyrokiem tym wydanym w oparciu o zapis na sąd polubowny zawarty w ugodzie z dnia 23 lutego 2017 r., Sąd Arbitrażowy w pkt 1 zasądził od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 1.784,38 zł wraz

z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 23 lutego 2017 r. oraz w pkt 2 zasądził od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 988,56 zł tytułem kosztów postępowania arbitrażowego. W odpowiedzi na powyższy wniosek dłużnik wniósł o jego oddalenie wskazując,

że w dniu 27 lipca 2017 r. spłacił całość swojego zadłużenia względem wierzyciela.

W następstwie powyższego oświadczenia, wierzyciel cofnął wniosek o stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego w zakresie zasądzonej nim należności głównej, jednocześnie podtrzymując wniosek w części dotyczącej wynikających z wyroku odsetek oraz kosztów postępowania arbitrażowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Wobec cofnięcia przez wnioskodawcę pismem z dnia 14 listopada 2017 r. wniosku o stwierdzenie wykonalności wyroku (...) Sądu polubownego prowadzonego przez (...) Sp. z o.o. w Ł. z dnia 3 sierpnia 2017 r. sygn. 42/2017 w zakresie, w jakim wyrokiem tym zasądzona została należność główna, tj. kwota 1.784,38 zł postępowanie w tej części podlegało umorzeniu na podstawie art. 391 § 2 k.p.c. w zw. z art. 1213¹ § 2 k.p.c.

Jednocześnie wskazać należało, że Sąd stwierdza wykonalność wyroku sądu polubownego, nadającego się do wykonania w drodze egzekucji, nadając mu klauzulę wykonalności. Wyrok sądu polubownego, którego wykonalność została stwierdzona, jest tytułem wykonawczym (art. 1214 § 2 k.p.c.).

Odmowa stwierdzenia wykonalności wyroku sądu polubownego może nastąpić jedynie w dwóch wypadkach:

1. jeżeli według przepisów ustawy spór nie może być poddany pod rozstrzygnięcie sądu polubownego;
2. jeżeli uznanie lub wykonanie wyroku sądu polubownego lub ugody przed nim zawartej byłoby sprzeczne z podstawowymi zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej (klauzula porządku publicznego).

Pierwszy z wymienionych przypadków stanowi o tzw. niezdatności arbitrażowej. Dotyczy ona takich kategorii spraw, które ze względu na swój przedmiot nie mogą podlegać kognicji orzecznictwa polubownego. Wyłączenia te muszą wynikać z ustawy. Z mocy art. 1157 k.p.c. strony mogą poddać pod rozstrzygnięcie sądu polubownego spory o prawa majątkowe lub spory o prawa niemajątkowe – mogące być przedmiotem ugody sądowej, z wyjątkiem spraw o alimenty.

Drugi z przypadków wymaga by Sąd dokonał oceny zgodności wyroku z zasadami porządku prawnego, do których zaliczyć należy normy konstytucyjne oraz naczelne normy w poszczególnych dziedzinach prawa.

Sąd państwowy ogranicza przy tym swą kontrolę do tego, co wynika z samej tylko treści akt sądu arbitrażowego oraz treści wyroku lub ugody. Nie bada on innych kwestii, w szczególności zasadności rozstrzygnięcia i kwestii formalnych dotyczących przebiegu postępowania arbitrażowego. Postanowienie o uznaniu lub stwierdzeniu wykonalności zapada na posiedzeniu niejawnym i sąd nie prowadzi żadnego postępowania dowodowego (zob. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 28 września 2016 r., sygn. III CZP 40/16).

W postępowaniu arbitrażowym, do którego odnosi się wniosek wierzyciela, podstawą roszczenia była ugoda zawarta pomiędzy stronami w dniu 23 lutego 2017 r., a dotycząca zasad spłaty przez dłużnika jego zobowiązań względem wierzyciela wynikających z przysługujących wierzycielowi, jako ubezpieczycielowi, roszczeń regresowych względem dłużnika, jako sprawcy szkody objętej ubezpieczeniem. Na mocy tej ugody dłużnik zobowiązany był do spłaty swojego zobowiązania w określonych w harmonogramie ratach, dochodzone natomiast przez wierzyciela roszczenie, stwierdzone wyrokiem Sądu Arbitrażowego, obejmowało kwotę tego zobowiązania wraz z odsetkami za opóźnienie wynikającymi z nieterminowego uregulowania poszczególnych rat należności głównej. Przedmiot postępowania nie był zatem wyłączony z zakresu kognicji sądów polubownych. Biorąc zaś pod uwagę, że wyrokiem Sądu Polubownego dłużnik zobowiązany do zapłaty wynikającej z ugody należności głównej wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie oraz kosztów postępowania przed Sądem Polubownym, Sąd Apelacyjny nie doszukał się podstaw do przyjęcia, aby wykonanie tego wyroku prowadziło do naruszenia jakiegokolwiek zasady porządku prawnego.

W tej sytuacji nie zachodziły przesłanki do odmowy stwierdzenia wykonalności wyroku (...) Sądu Polubownego prowadzonego przez (...) Sp. z o.o.

w Ł. z dnia 3 sierpnia 2017 r. sygn. 42/2017, w części, w jakiej wniosek o stwierdzenie jego wykonalności nie został cofnięty. W konsekwencji Sąd Apelacyjny nadał temu wyrokowi klauzulę wykonalności na podstawie art. 1214 § 2 k.p.c. zgodnie ze złożonym wnioskiem, tj. w zakresie pkt 1 co do zasądzonych nim odsetek oraz w zakresie pkt 2 co do przyznanych nim kosztów postępowania polubownego.

O kosztach postępowania o stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego orzeczono na mocy art. 100 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. oddalając wniosek wierzyciela o przyznanie tych kosztów. Zauważyć należało bowiem, że w zakresie należności głównej stwierdzonej wyrokiem, a więc w zasadniczej części swego roszczenia wierzyciel cofnął wniosek w związku ze spłatą tej należności przez dłużnika. Co przy tym istotne spłata ta nastąpiła pod koniec lipca bieżącego roku, a zatem przeszło miesiąc przed wystąpieniem o stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego. W tej sytuacji żądanie stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego w całości było niecelowe już na chwilę wystąpienia z takim wnioskiem, a tym samym wnioskodawcę, wobec ostatecznego cofnięcia wniosku co do należności głównej, uznać należało za stronę przegrywającą postępowanie w zasadniczej części. Stąd wniosek o zasądzenie kosztów niniejszego postępowania podlegał oddaleniu.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

- (...);

- (...).